

Ognan

Við kærleika til ein kropp, til eina sál, til ein kærleika.

Við trúfesti til tann og tann, til tað og tað, til ein
óskipaðan tokka.

Við líkasælu móti ongum.

Við speiskari óvund móti einum speiskum ævinleika,
móti sjálvum evninum og einum óforgeingiligum
tilfari.

Við hatri til tann knúsandi vanliga býttleikan, til landið
og lögirnar, familjuna og kirkjuna, lygnina og
óttan.

Til tess at skemma falska sakloysið, til tess at dálka
nossligu andlitini, til tess at noyða rein-
leikan at síggja sína óhumsku og vitið at viðurkenna
sín örskap, til tess at kálka gravirnar, til tess
at týna skriftirnar.

Á rotnandi heyggjum av akantusblöðum skulu sálmarnar
stýrast av sannleikanum, og kropparnir brenna
í kærleikans eldi, tá ið tann tíðin einaferð
kemur.

Tá ið tann tíðin kemur, skulu vit fáa megi til at liva
lívið hjá hvørjum øðrum og rætt til at liva
okkara egna.

Gunnar Ekelöf

Alexandur Kristiansen týddi